

**Tožba, vložena 8. oktobra 2010 – Evropska komisija proti
Zvezni republiki Nemčiji**

(Zadeva C-486/10)

(2011/C 13/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Wilms in C. Zadra, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga,

- naj se ugotovi, da je Zvezna republika Nemčija ni izpolnila svoje obveznosti iz člena 8 v povezavi z naslovi od III do VI Direktive Sveta 92/50/EGS⁽¹⁾, s tem da je mesto Hamm pogodbi z dne 30. julija in 16. decembra 2003 o opravljanju storitev s področja zbiranja in odvajanja odpadnih voda ter o vzdrževanju, delovanju in nadzoru kanalizacijskih naprav mesta Hamm oddalo neposredno brez predhodne izvedbe evropskih javnih razpisov družbi Lippeverband;
- naj se Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet obravnavane tožbe sta odplačni pogodbi o opravljanju storitev s področja zbiranja in odvajanja odpadnih voda ter o vzdrževanju, delovanju in nadzoru kanalizacijskih naprav mesta Hamm, ki ju je to mesto sklenilo z družbo Lippeverband, ki je z zakonom ustanovljena skupnost za odpadne vode. Družba Lippeverband naj bi bila oseba javnega prava za opravljanje zakonsko določenih nalog s področja vodnega gospodarstva. Približno 25 % njenih članov naj bi bila zasebna podjetja. V skladu s spornimi pogodbami naj bi družba Lippeverband s 1. januarjem 2004 prevzela zbiranje in odvajanje odpadnih voda s področja mesta Hamm, za kar naj bi mesto plačevalo odmeno, imenovano „prispevek v posebnem interesu“. Za izpolnjevanje teh nalog naj bi mesto Hamm preneslo pravico do izključne, trajne in polne uporabe svojih naprav za odpadne vode, za kar naj bi družba Lippeverband plačevala nadomestilo.

Čeprav naj bi šlo pri spornih pogodbah o opravljanju storitev za javni naročili storitev v smislu člena 1(a) Uredbe 92/50/EGS, naj bi bili sklenjeni neposredno z družbo Lippeverband brez izvedbe formalnega postopka oddaje javnega naročila in brez evropskega javnega razpisa. Pogodbi naj bi se dalo jasno kvalificirati kot odplačni pogodbi o opravljanju storitev. Sklenil naj bi ju za nedoločen čas javni naročnik, njun predmet naj bi bilo opravljanje storitev odstranjevanja odpadnih voda v smislu kategorije 16 Priloge IA navedene direktive in znatno naj bi prese-

gali prag za uporabo direktive. Pred sklenitvijo pogodb bi torej moral biti izveden evropski javni razpis.

V nasprotju z mnenjem zvezne vlade naj pri prenosu spornih storitev ne bi šlo niti za oblastven akt države niti za tako imenovano „in-house“ oddajo.

Po eni strani naj bi bilo vprašljivo, ali se lahko vodni skupnosti v mešani lasti, kakršna je družba Lippeverband, ki ima približno 25 % zasebnih članov, prenese naloga v okviru organizacije države, tako da se izključi ureditev Skupnosti s področja oddaje javnih naročil. Po mnenju Komisije so oblastveni akti države, za katere ni mogoče uporabiti predpisov o javnih naročilih, mogoči le med javnimi ustanovami, katerih dejavnost služi izključno javnemu interesu. Dejstvo, da naj bi bile vodnim skupnostim zakonsko poverjene nekatere naloge gospodarjenja z odpadnimi vodami, naj ne bi spremenilo ničesar pri tem, da družba Lippeverband ni del notranje državne organizacijske strukture v smislu prava Skupnosti. Neodvisno od tega, ali je družbi Lippeverband z oblastvenim aktom države mogoče prenesti določeno nalogo, pa naj v obravnavanem primeru ne bi šlo za tovrsten prenos nalog. Okoliščina, da mesto Hamm letno plačuje odmeno za storitve družbe Lippeverband, naj bi pogodbi jasno opredeljevalo kot odplačni pogodbi o opravljanju storitev in izključevalo obstoj prenosa nalog v okviru javnega upravljanja.

Po drugi strani pa bi v zvezi z izločitvijo tako imenovanih „in-house“ poslov iz pravil o javnih naročilih ta izjema glede na sodno prakso Sodišča ne mogla učinkovati, če je v pooblašeni ustanovi, pa čeprav le manjšinsko, udeleženo zasebno podjetje. V takem primeru javni naročnik tega podjetja ne bi mogel nadzirati enako kot lastnih služb.

Na podlagi teh ugotovitev naj bi bilo razvidno, da gre za odplačno javno naročilo storitve in da se ne smejo uporabiti določbe o izjemi. Zvezna republika Nemčija naj bi s tem, da je mesto Hamm neposredno oddalo naloge mestnega odvajanja odpadnih voda, kršila določbe Direktive 92/50.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev; UL L 209, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Republika Poljska) 12. oktobra 2010 –
Kazenski postopek proti Łukaszu Marcinu Bondi**

(Zadeva C-489/10)

(2011/C 13/29)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranka v postopku v glavni stvari

Łukasz Marcin Bonda

potrebno hkratno sklicevanje na pravno podlago iz člena 187 Pogodbe ESAE.

Vprašanje za predhodno odločanje

Kakšna je pravna narava sankcije iz člena 138 Uredbe Komisije (ES) št. 1973/2004 z dne 29. oktobra 2004 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 v zvezi s shemami podpor, iz naslova IV in IVa navedene uredbe, glede uporabe zemljišč v prahi za proizvodnjo surovin (UL L 345, str. 1), v skladu s katero se kmetu v letih, ki sledijo letu, v katerem je predložil neresnično izjavo o velikosti površine, ki je podlaga za neposredna plačila, odrečejo neposredna plačila?

⁽¹⁾ UL L 180, str. 7.**Tožba, vložena 12. oktobra 2010 – Evropski parlament proti Svetu Evropske unije****(Zadeva C-490/10)**

(2011/C 13/30)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopniki: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, zastopniki)

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Avstrija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Tožena stranka: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

— Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 ⁽¹⁾ naj se razglasi za nično;

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali prevzem izgub družbe s strani edine članice, pravne osebe javnega prava, katere zastopnika je pristojni organ pooblastil, da članu letno odobri subvencijo za pokrivanje izgub v višini, predvideni v proračunskem predlogu oziroma poslovnem načrtu, ki ga je družba sprejela pred začetkom gospodarskega leta, pomeni povečanje sredstev navedene družbe v smislu člena 4(2)(b) Direktive 69/335/EGS ⁽¹⁾ (ki ustreza členu 3(h) Direktive 2008/7/ES)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropski parlament s tožbo predlaga, naj se razglasi za nično Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010, s katero je Svet vzpostavil skupni okvir za posredovanje podatkov o investicijskih projektih v energetske infrastrukturo Komisiji. Svet je uredbo sprejel na dvojni pravni podlagi člena 337 PDEU in člena 187 Pogodbe ESAE. Po mnenju Parlamenta je Svet napačno izbral pravno podlago, ker ukrepi, ki so predmet izpodbijane uredbe, izhajajo iz pristojnosti Unije na energetske področju, ki je posebej urejeno v členu 194 PDEU. Ti ukrepi bi torej morali biti sprejeti na podlagi navedene člena 194(2) po rednem zakonodajnem postopku, ki je predviden v njem, ne pa na podlagi člena 337 PDEU, ki ne predvideva nikakršne oblike sodelovanja Parlamenta. Poleg tega Parlament meni, da za sprejetje teh ukrepov ni bilo

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland 15. oktobra 2010 – M. E. in drugi proti Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform**(Zadeva C-493/10)**

(2011/C 13/32)

*Jezik postopka: angleščina***Predložitveno sodišče**

High Court of Ireland